

KÚRIA

Bfv.II.708/2011/7.szám

A Kúria Budapesten, a 2012. március 1. napján tartott nyilvános ülésen meghozta a következő

v é g z é s t :

A rágalmazás vétsége miatt folyamatban volt büntetőügyben a magánvádló által jogi képviselője útján benyújtott felülvizsgálati indítványt elbírálv a Budai Központi Kerületi Bíróság 10.B.I.2231/2010/3. számú végzését és a Fővárosi Bíróság 20.Bf.6867/2011/2. számú végzését az I. r. és a II. terhelt tekintetében hatályában fenntartja.

A felülvizsgálat során felmerült 18.345,- (tizennyolcezer-háromszáznegyvenöt) forint bűnügyi költséget az állam viseli.

A végzés ellen fellebbezésnek és felülvizsgálatnak nincs helye, s ebben az ügyben sem az indítvány előterjesztője, sem azonos tartalommal más jogosult újabb felülvizsgálati indítványt nem nyújthat be.

I n d o k o l á s

I. A Budai Központi Kerületi Bíróság a 2011. február 28.-án a tárgyalás előkészítése során meghozott 10.B.I.2231/2010/3. számú végzésével az I. r. és a II. r. feljelentett ellen a Btk. 179. §-ának (1) bekezdésében meghatározott, a (2) bekezdésének b) pontja szerint minősülő és büntetendő rágalmazás vétsége miatt indított büntetőeljárást - a Be. 6. §-a (3) bekezdésének a) pontjára figyelemmel, a 267. §-a (1) bekezdésének a) pontja alapján, az 501. §-a (2) bekezdésének alkalmazásával - megszüntette.

A megállapított tényállás szerint a feljelentő rágalmazás vétsége miatt joghatályos magánindítványt terjesztett elő az I. r. és a II. r. terheltek ellen. A feljelentés szerint az I. r. terhelt az

internetes portálon riportot tett közzé, amely szerint a kerületben „több, mint százmillió forintot sikkasztottak a csókosok a város legdrágább parkolási övezetéből befolyó parkolási díjakból. Ha elhisszük, hogy a magánvádló erről mit sem tudott, akkor azt is el kellene, hogy D. G. nem tudott H. M. üzelmeiről. A riportot a J. alapszervezete – elnöke, a II. r. terhelt – is közzétette honlapján, amelynek nyomán a feljelentő a sérelmezett kifejezésről 2010. szeptember 30. napján értesült.

E tényállásból arra következtetett az elsőfokú bíróság, hogy a feljelentésben megjelölt szövegrész első mondata – mely szerint a csókosok több, mint százmillió forintot sikkasztottak el – tényállításnak minősül, de nem a feljelentőre vonatkozik. Az ezt követő, a feljelentőt is érintő kijelentés ugyanakkor tényállításként nem értékelhető. A többszörösen összetett, feltételezéseken alapuló kijelentés olyan, közvérdra üldözendő bűncselekmény miatt indult büntetőeljárás alapjául szolgáló cselekményről való tudomásszerzéssel állítja párhuzamba a feljelentőnek a riportban megjelentetett cselekményről való tudomásszerzését, amelyben történő állásfoglalás nyilvánvalóan nem tartozhat a magánvádas eljárást folytató bíróság hatáskörébe. A hivatkozott ügyben a közvélemény rendelkezésére álló információk szerint a nyomozást folytató hatóságok elhitték, hogy D. G. mit sem tudott H. M. üzelmeiről. Ebből a szöveg logikája szerint éppen az következik, hogy a magánvádló sem bírt tudomással az I. r. terhelt által vélelmezett visszaélésekről. Ilyen módon a feljelentésben foglaltaktól eltérő következtetés levonására is alkalmas kijelentések nem utalnak közvetlenül valamely egyértelmű konkrét tényre és azok az I. r. feljelentettnek az általa ismert tényekből levont, többféleképpen értelmezhető következtetéseit tartalmazzák, amelyekben maga az I. r. feljelentett sem foglalt állást arról, hogy álláspontja szerint D. G., közvetve pedig a magánvádló tudatállapotáról mit kellene elhinni.

Az elsőfokú bíróság végzése ellen a feljelentő jelentett be fellebbezést arra hivatkozással, hogy az általa sérelmezett kijelentések bűncselekményt valósítanak meg. Kifogásolta, hogy az elsőfokú bíróság a határozatában nem foglalkozott azzal, hogy a feljelentése szerint a feljelentettek Gy. F. üzleti holdudvarához közelállónak tüntették fel őt és ez politikai hitelességének a lejáratására alkalmas. Csatolta az I. r. terhelt írását, amely szerint valóban azt akarta sugallni, hogy a magánvádló polgármester tudott az önkormányzatnál folyó üzelmekről. Mindezek alapján a megszüntető határozat hatályon kívül helyezését és az eljárás lefolytatásának az elrendelését indítványozta.

A másodfokon eljáró Fővárosi Bíróság a 2011. május 5. napján tartott tanácsülésen meghozott 20.Bf.6867/2011/2. számú végzésével az elsőfokú bíróság végzését helybenhagyta.

A feljelentésben sérelmezett szöveg elemzéséből arra a következtetésre jutott, hogy az I. r. terhelt nem hiszi el azt, hogy a magánvádló mit sem tudott az önkormányzatnál folyó üzelmekről, de ez a saját véleménye az esettel kapcsolatban. A riportfilm egy jelenséget mutatott be, azt járta körbe. Ennek konklúziójaként került megfogalmazásra a fenti tényállítás, majd pedig az erről alkotott véleménye a riportfilm készítőjének.

A 36/1994. (VI. 24.) AB számú határozat 3. pontja értelmében a vélemény-nyilvánítás csak akkor nem büntethető, ha az a közszereplőre e minőségében vonatkozik, ami jelen esetben megállapítható. Ezért a hivatkozott AB határozatban megfogalmazott magasabb szintű tűrési kötelezettség folytán a feljelentőnek a számára sérelmesnek tartott kijelentést is el kell tudnia viselni. Ezáltal a cselekményből hiányzik a materiális jogellenesség, amely a Btk. 10. §-a szerint a bűncselekmény megvalósulásának egyik kritériuma.

A feljelentés egyéb - az elsőfokú bíróság végzésében nem részletezett - részei a becsület csorbítására objektíve alkalmas kijelentéseket nem tartalmaznak, így bűncselekményt sem valósíthatnak meg. Bár a feljelentő egyéni, politikai érzékenységet sérthették, ennek azonban a bűncselekmény megvalósulása szempontjából nincs jelentősége.

II. A bíróság jogerős ügydöntő határozata ellen a feljelentő nyújtott be felülvizsgálati indítványt az I. r. és II. r. feljelentett terhére a Be. 416. §-a (1) bekezdésének a) pontja alapján arra hivatkozással, hogy a feljelentettek ellen indított büntetőeljárás megszüntetésére a büntető anyagi jog szabályainak a megsértése miatt került sor. A felülvizsgálati indítvány a Be. 418. §-ának (1) bekezdésében megszabott határidőben, 2011. június 6.-án érkezett a Budai Központi Kerületi Bíróságra.

A felülvizsgálati indítvány szerint az eljáró bíróságok a feljelentő feljelentésében foglaltakat nem bírálták el teljes körűen. A 2010. október 29. napján kelt feljelentés ugyanis a következőket tartalmazza:

Az internetes portál közzétett egy „B. TV: egy fideszes önkormányzat piszkos titkai” című videofelvételt, amely az alábbi kijelentéseket tartalmazta:

I.

„Arról is pletykálnak, a fideszes polgármester közel áll Gy. F. üzleti holdudvarához.”

„Egy, az M. N.-nek 2006 nyarán adott interjúban a magánvádló maga

mondja el, szülei 1992-ben csődbe vitt T. gumigyár egykori vezérigazgatójától, T. I.-tól kértek és kaptak több millió forintos baráti kölcsönt, melynek fejében üzlettársként vették be családi vállalkozásukba. T. a rendszerváltás előtt az MSZMP PB tagja volt, később pedig Gy. hírhedt cégének, az A. Zrt.-nek egyik alapítója."

II.

Fentiekén túlmenően a cikk írója a Buda Vár beléptető rendszerrel összefüggésben tett állításai kapcsán az alábbi további kijelentéseket tette személyével kapcsolatban:

„Korábban a kapusoknál arra adtak utasítást a vezetők, hogy naponta 50-100 ezer forintokat tegyenek félre nekik zsebpénz gyanánt. Több, mint 100 millió forintot sikkasztottak el a csókosok a város legdrágább parkolási övezetéből befolyó parkolási díjakból. Ha elhisszük, hogy a magánvádló erről mit sem tudott, akkor azt is el kellene, hogy D. G. nem tudott H. M. üzelveiről."

Az eljáró bíróságok a feljelentés I. pont alatt megjelölt szövegrészének vizsgálatát teljes egészében elmulasztották. Márpedig az ott írt kijelentés megfelel a tényállítás fogalmának. A magánvádló személye egyértelműen beazonosítható. Emellett őt, mint fideszes országgyűlési képviselőt, illetőleg a kerület polgármesterét politikai ellenfelével és annak ellentétes ideológiájával személyes és üzleti jellegű kapcsolatba hozza. Ez mind az önkormányzati, mind az országos társadalmi megítélését jelentősen és negatívan befolyásolja és politikai hitelessége aláásására messzemenőkéig alkalmas.

A fenti II. pont második és harmadik mondatában foglalt tényállítás negyedik fordulattal történő összekapcsolása tény állításával, valamint tények híresztelésével, mint elkövetési magatartással valósította meg a rágalmazás bűncselekményét. A híresztelés nem csak állító, hanem kérdő formában, és akár feltételes módon is megvalósulhat.

Az eljáró bíróságok e körben téves következtetése az I. r. feljelentett saját kijelentéseivel cáfolható.

Az internetes portálon az I. r. feljelentett utóbb a „a magánvádló levelét megírta ..." című írását is közzétette. Ahhoz mellékelte a magánvádló jelen ügyben benyújtott feljelentését és az elsőfokú bíróság eljárást megszüntető végzését. Írásában a következőként fogalmaz:

„A polgármester úr szerint ez rágalmazás, mert azt sugalljuk, hogy tudomása volt egy bűncselekmény elkövetéséről, de nem tett semmit. Tisztázzuk a dolgot: igen, pontosan ezt állítjuk. A filmben

elhangzó nyilatkozatok, a volt parkolóőrök vallomásai mind azt támasztják alá, hogy a hatalmas lopás magánvádló tudomásával és bejegyzésével folyt."

A magánvádló szerint ezt az idézetet nem lehet félreérteni, mert maga az I. r. feljelentett értelmezi a korábban feltételes módon megfogalmazott állítását. Sajnálatos, hogy az eljáró bíróságok kivételével senki nem értette másként ezen állítást, mint ahogy arra már a fellebbezésében is utalt.

Nem lehet a felelősség alóli kibúvás eszköze, hogy a nyilvánvaló állítást feltételes módba helyezik át.

A fentiek szerinti tényállítás és híresztelés nem pusztán a becsület csorbítására, hanem - valósága esetén - a magánvádlóval szemben büntetőeljárás megindítására is alkalmas lenne.

A magánvádló ezért a jogerős első és másodfokú eljárást megszüntető határozat hatályon kívül helyezését és az elsőfokú bíróság új eljárás lefolytatására utasítását indítványozta.

A Kúria a Be. 420. §-ának (1) bekezdése és a Be. 424. §-ának (1) bekezdése alapján 2012. január 12.-én nyilvános ülést tartott, amelyen a magánvádló jogi képviselője a felszólalásában utalt rá, hogy az iratok között elfekvő és a Kúria által ismertetett, 2011. április 19. napján kelt 20.Bf.6867/2011/2. számú, hiteles kiadmánnyal ellátott végzés valójában egy tévedésből kiadott határozat-tervezet. A Fővárosi Bíróság 2011. május 5. napján ugyanezen a számon, tehát 20.Bf.6867/2011/2. szám alatt is hozott egy ügydöntő végzést, amelyben az elsőfokú bíróság végzését helybenhagyta.

A jogi képviselő a nyilvános ülésen becsatolta a Fővárosi Bíróság eljáró tanácsának elnöke által kiadmányozott 20.Bf.6867/2011/3. számú, 2011. május hó 25.-én kelt levelet, amelyet a tanács elnöke dr. V. I. jogi képviselőhöz intézett. A levél a következőket tartalmazza:

„A Fővárosi Bíróság megküldi a május 5.-i határozatot azzal, hogy tévedésből egy határozattervezet és nem az iratban található végleges döntés került kiadásra, amely fellebbezésben felvetettekre is reagált. A bíróság ezt azáltal észlelte, hogy az I. r. feljelentett vétíve „cím elégtelen” jelzéssel érkezett vissza és a boríték felbontásakor derült ki, hogy nem a másodfokú határozat, hanem a tervezet került postázásra.”

A jogi képviselő az írásban előterjesztett felülvizsgálati indítványát fenntartotta. Hangsúlyozta, hogy az eljáró bíróságok nem hoztak döntést a magánindítvány I. pontjában részletezett tényállítással kapcsolatban. A 36/1994. számú AB határozat nem

tartalmaz olyan megállapítást, amely szerint a közéleti szereplők a közéleti szereplésükkel összefüggésben nem álló körben tett, a becsületük csorbítására alkalmas valótlan tényállításokkal szemben ne részesülhetnének büntetőjogi védelemben.

A védő a nyilvános ülésen helyes indokai alapján mindkét feljelentettet érintően a jogerős ügydöntő határozat hatályában fenntartását indítványozta.

A Kúria megkeresésére a Fővárosi Bíróság utólag felterjesztette a pótborítékban nála maradt hiányzó iratokat. Azok között egyetlen eredeti aláírásokkal ellátott ügydöntő határozat található, nevezetesen a Fővárosi Bíróság, mint másodfokú bíróság 2011. május 5.-én tartott nyilvános ülésén meghozott 20.Bf.6867/2011/2. számú, három oldalas végzése, amelyben az elsőfokú bíróság végzését helybenhagyta.

A Kúria 2012. március 1. napján újabb nyilvános ülést tartott, amelyen - a tanács összetételének megváltozására figyelemmel - a nyilvános ülést újra előlről kezdte.

A nyilvános ülésen a magánvádló jogi képviselője a felülvizsgálati indítványát módosítva tartotta fenn.

Rámutatott, hogy a másodfokon eljáró Fővárosi Bíróság két másodfokú ügydöntő határozatot hozott. Az első, 2011. április 19. napjára keltezett határozat a bírósági határozattal szemben támasztott feltételeknek maradéktalanul megfelel. Meghozatalát nem lehet tévedésnek tekinteni, amint azt a másodfokú tanács elnöke minősítette. Az iratok alapján azt sem lehet eldönteni, hogy egy ülés vagy két ülés történt. Az egyik végzés szerint április 19.-én volt a tanácsülés, a másik - azonosan 2. sorszámú - végzés szerint pedig 2011. május 5.-én. Mindkét határozat közlésére is sor került.

Figyelemmel arra, hogy a másodfokú bíróság ugyanabban az ügyben két ügydöntő határozatot is hozott, feltétlen hatályon kívül helyezést eredményező eljárási szabálysértés valósult meg. A jogi képviselő ezért a másodfokon eljáró Fővárosi Bíróság 2. sorszámú végzésének a hatályon kívül helyezését és új másodfokú eljárás lefolytatását indítványozta.

Előadta továbbá, hogy még az utóbb kiegészített második másodfokú határozat sem tartalmazza maradéktalanul a feljelentés I. pontja alatt rögzített tényállást.

A bíróság által megállapított tényállás valójában patikamérlegen lett összerakva, valós elemekből, de egészen más kontextusban, mint ahogy a kijelentések korábban elhangzottak. A sérelmezett cikknek az a lényege, hogy bár a magánvádló és T. I. politikailag ellenfelek, mégis közös gazdasági érdekeltségeik vannak. A feljelentettek azt állították, hogy a magánvádló bort iszik és

vizet prédikál. Mindez a magánvádló politikai hitelességét ássa alá.

A tényállás II. pontjában nem D. G. és H. M. cselekményeinek a megítéléséről van szó. A lényeg azon van, hogy nem hiszik el, hogy a magánvádló nem tudott a 100 millió forintos lopásról, mert igenis az ő tudtával és beleegyezésével sikkasztottak el egyesek ilyen összeget.

A cikk szerint a magánvádló és környezete - a „csókosok” - ugyanolyan közvetlen kapcsolatban álltak egymással, mint D. G. és H. M..

Ez a megállapítás sérti a magánvádló emberi méltóságát. Emellett őt hivatali kötelességének a megszegésével és közvetetten bűncselekmény elkövetésével is vádolja.

A 36/1994. számú AB határozat valóban abból indul ki, hogy a véleménynyilvánítás szabadságát nem lehet korlátozni, de a véleménynyilvánítás szabadságának is van korlátja, egy másik alapjog, az emberi méltósághoz való jog. Ezt azonban az eljáró bíróságok nem vették figyelembe.

A terheltek védője a nyilvános ülésen a jogerős határozat hatályában fenntartását indítványozta. Álláspontja szerint az iratokból megállapítható, hogy a másodfokú eljárásban mi történt, és miért nem létezik kettő határozat, csupán egy.

III. A Legfelsőbb Bíróság a felülvizsgálati indítvánnyal megtámadott határozatot az abban rögzített tényállás alapul vétele mellett egyrészt a felülvizsgálati indítványban megjelölt - a Be. 416. §-a (1) bekezdésének a) és c) pontjában meghatározott - okból, valamint - a Be. 416. §-a (1) bekezdésének c) pontjában írt egyéb eljárásjogi felülvizsgálati okok tekintetében - hivatalból [Be. 423. § (4)-(5) bek.] bírálta felül.

Ennek során a felülvizsgálati indítványt alaptalannak, a védő nyilatkozatát alaposnak találta.

1.

A jogi képviselő nyilvános ülésen kiterjesztett felülvizsgálati indítványa szerint feltétlen hatályon kívül helyezést eredményező eljárási szabálysértés valósult meg azáltal, hogy a másodfokú eljárásban két, egymástól eltérő tartalmú ügydöntő határozat keletkezett.

A Kúria ennek kapcsán mindenekelőtt utal arra, hogy a Be. 416. §-a (1) bekezdésének c) pontja értelmében a bíróság jogerős ügydöntő határozata ellen felülvizsgálatnak akkor van helye, ha a bíróság határozatának meghozatalára a Be. 373. §-a (1) bekezdésének I. b)

vagy c) pontjában, illetve II-IV. pontjának valamelyikében meghatározott eljárási szabálysértéssel került sor. A törvény tehát kimerítően (taxatíván) felsorolja azokat az eljárási szabálysértéseket, amelyekre hivatkozással a rendkívüli jogorvoslatként szabályozott felülvizsgálat lefolytatható. Egyéb eljárási szabálysértés címén (ide nem értve a Be. 416. § (1) bekezdésének d) pontjában önállóan is megjelölt további okot) a jogerős ügydöntő határozatok felülvizsgálatának nincs helye.

A Kúria azt állapította meg, hogy a magánvádló jogi képviselője olyan eljárási szabálysértésre hivatkozott, amely ugyan nem szerepel a felülvizsgálati eljárás alapját képező és kimerítően felsorolt eljárási szabálysértések között, de amelynek tárgyában a Kúria az előtte folyamatban felülvizsgálati ügyben az állásfoglalást ennek ellenére nem kerülheti meg, az ilyen indítvány érdeme tárgyában állást kell foglalnia.

A Kúriának mindenekelőtt azt kellett megvizsgálnia, hogy valóban született-e a másodfokú bíróság eljárásában két ügydöntő határozat. Ezt a kérdést a rendelkezésére álló iratok alapján nemlegesen döntötte el.

A Kúria észlelte, hogy az ügyben első fokon eljáró Budai Központi Kerületi Bíróság által felterjesztett iratok között a másodfokú bírósággént eljáró Fővárosi Bíróság 2011. április 19. napján kelt és ugyanezen nappal jogerősített, a hiteles kiadmánnyal ellátott 20.Bf.6867/2011/2. számú kétoldalas végzése volt található. A Kúria ezt a végzést ismertette a 2012. január 12. napján megtartott nyilvános ülésen, ahol a magánvádló jogi képviselője észrevételezte, hogy ő utóbb kapott egy attól eltérő tartalmú, bár azonos sorszámú helybenhagyó végzést is. A Fővárosi Bíróság tehát az utóbb meghozott határozatát az alapügy irataihoz sem csatolta.

A Kúria megkeresésére a Fővárosi Törvényszék felterjesztette a pótborítóban visszatartott iratait. Azok között elfekszik egy, a három hivatásos bíró által aláírt, 2011. május 5.-én kelt, az előző határozattal azonos (2.) sorszámú „eredeti” ítélet, valamint a tanács elnöke által a magánvádló jogi képviselőjének 3. sorszám alatt írt és 2011. május 25. napján kelt levél, amely a következőket tartalmazza:

„A Fővárosi Bíróság megküldi a május 5.-i határozatot azzal, hogy tévedésből egy határozattervezet és nem az iratban található végleges döntés került kiadásra, mely a fellebbezésben felvetettekre is reagált. A bíróság ezt azáltal észlelte, hogy az I. r. feljelentett vétíve „cím elégtelen” jelzéssel érkezett vissza és a boríték felbontásakor derült ki, hogy nem a másodfokú határozat, hanem a tervezet került postázásra.”

A Kúria a felülvizsgálati eljárásban a rendelkezésére álló iratok alapján dönt, bizonyítást nem folytathat. Az iratok szerint a

Fővárosi Bíróság által lefolytatott másodfokú eljárásban valójában csak egyetlen ügydöntő határozat keletkezett, 2011. május 5.-én. A Kúria ezt abból állapította meg, hogy az iratok között egyetlen eredeti aláírásokkal ellátott határozat található és az a május 5.-én keltezett határozat.

Mivel a Kúria azt állapította meg, hogy nem született a másodfokú bíróság eljárásában két ügydöntő határozat, ezért e részében a jogi képviselő felülvizsgálatát alaptalannak találta.

2.

A magánvádló jogi képviselője a felülvizsgálati indítványában részletesen kifejtett indokokra hivatkozással sérelmezte, hogy a bíróságok az eljárást a feljelentettek ellen bűncselekmény hiányában megszüntették.

E körben a Kúria a felülvizsgálati indítványt ugyancsak nem találta alaposnak.

A Be. 416. §-a (1) bekezdésének a) pontja alapján a bíróság jogerős ügydöntő határozata ellen felülvizsgálatnak van helye, ha az eljárás megszüntetésére a büntető anyagi jog szabályainak megsértése miatt került sor.

A Kúria azt állapította meg, hogy a magánvádló feljelentésében a bíróság elé tárt tények alapján bűncselekmény elkövetése nem állapítható meg.

Kúria egyetértett a felülvizsgálati indítvány érvelésével abban, hogy az internetes portálon a magánvádló levelét megírta ..." címmel utóbb - az iratokból pontosan meg nem állapítható időpontban - az I. r. feljelentett által közzétett írás - amint arra a magánvádló jogi képviselője helyesen hivatkozott - valóban alkalmas lehet becsületsértő tényállításokkal megvalósított rágalmazás bűncselekményének a megállapítására.

Aszerint:

„A polgármester úr szerint ez rágalmazás, mert azt sugalljuk, hogy tudomása volt egy bűncselekmény elkövetéséről, de nem tett semmit. Tisztázzuk a dolgot: igen, pontosan ezt állítjuk. A filmben elhangzó nyilatkozatok, a volt parkolóőrök vallomásai mind azt támasztják alá, hogy a hatalmas lopás a magánvádló tudomásával és belegyezésével folyt.”

Emiatt a tényállítás miatt azonban a magánvádló magánindítványt nem terjesztett elő és ezért az eljárást bíróságok azt nem is bírálhatták el. A másodfokú bíróság határozatából az állapítható meg, hogy a fent idézett megállapításokat a magánvádló a fellebbezésének kiegészítéseként csatolta be a másodfokú bírósághoz. Mind a magánvádló beadványából, mind pedig az idézett cikk tartalmából

megállapítható, hogy a cikk már az elsőfokú bíróság eljárást megszüntető végzésének a meghozatalát követően született. E cikk tartalma nem része a felülvizsgálat alapjául szolgáló tényállásnak, ezért annak elbírálására ebben az eljárásban nem kerülhet sor.

Az eljáró bíróságok helyesen foglaltak állást abban a kérdésben, hogy a magánindítvány II. pontjában részletezett sérelmezett kijelentések lényeges tartalma az, hogy az I. r. terhelt nem hiszi el azt, hogy a magánvádló nem tudott a „csókosok” által elkövetett több, mint 100 milliós sikkasztásról. Ez valóban a kijelentőjének a véleményét tartalmazza, amely egy közszereplő politikus becsületének a csorbítására is alkalmas lehet.

Erre a helyzetre fogalmazta meg az Alkotmánybíróság a 36/1994. (VI.24.) számú határozatának 3. pontjában, hogy a közszereplő politikus becsületének csorbítására alkalmas - e minőségére tekintettel tett - értékkitétele kifejező véleménynyilvánítás alkotmányosan nem büntethető. Ezért helyesen foglaltak állást az eljáró bíróságok, amikor e körben a bűncselekmény hiányát állapították meg.

A Kúria hangsúlyozza, hogy a kijelentéseknek önálló élete van. Azokat a szavak általánosan elfogadott jelentésének megfelelően kell értelmezni.

A feljelentés I. pontja alatt megjelölt szöveg közzététele alapján a magánvádló azt sérelmezte, hogy őt (és családját) a politikai ellenfelének minősülő Gy. F. „holdudvarával” hozták összefüggésbe.

E körben a Kúria egyetértett a másodfokú bírósággal abban, hogy a feljelentés I. pontja alatt rögzítettek a becsület csorbítására objektíve alkalmas kijelentéseket nem tartalmaznak. Kétségtelenül sérthetik a feljelentő egyéni politikai érzékenységet, ez azonban bűncselekmény megállapítását nem eredményezheti.

Mindezekre figyelemmel - s miután nem észlelt olyan egyéb eljárási szabálysértést sem, amelynek vizsgálatára a Be. 423. §-ának (5) bekezdése alapján hivatalból köteles - a Kúria a pótmagánvádló jogi képviselője által előterjesztett felülvizsgálati indítványnak nem adott helyt, s a megtámadott határozatokat - a Be. 426. §-a alapján - az I. r. és a II. r. terheltet érintően hatályában fenntartotta.

A felülvizsgálati eljárásban felmerült bűnügyi költséget - a Be. 429. §-ának (1) bekezdése alapján - az állam viseli.

A Kúria határozata elleni fellebbezést a Be. 3. §-ának (4) bekezdése, a felülvizsgálatot pedig a 416. §-a (4) bekezdésének a b) pontja zárja ki.

A Be. 418. §-ának (3) bekezdése szerint minden jogosult csak egy ízben nyújthat be felülvizsgálati indítványt, kivéve, ha az újabb felülvizsgálati indítvány benyújtása a 416. § (1) bekezdésének e) vagy g) pontján alapul. A Be. 421. §-ának (3) bekezdése pedig úgy rendelkezik, hogy az ugyanazon jogosult által ismételten előterjesztett, illetőleg a korábbival azonos tartalommal ismételten előterjesztett indítvány elutasítására vonatkozó határozat hozatalát a Kúria mellőzheti.

Budapest, 2012. március 1.

Dr. Katona Sándor s.k. a tanács elnöke, Dr. Molnár Gábor Miklós s.k.
előadó bíró, Dr. Csere Katalin s.k. bíró

A kiadmány hiteléül:

tisztviselő
Bné